

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 czerwca 2020r.

Sąd Rejonowy w Rybniku III Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący	Sędzia Agnieszka Bierza
Protokolant	sekretarz sądowy Gabriela Mainusz

przy udziale Prokuratora: ---

po rozpoznaniu w dniu 15 maja 2019r., 5 marca 2020 r. i 8 czerwca 2020 r. sprawy

M. W. c. M. i E. , ur. (...) w R.

oskarżonej o to, że

I. w dniu 11 czerwca 2018 r. w R. poprzez udostępnienie substancji niewiadomego pochodzenia M. S. (1), który zażył tą substancję i udzielił ją małoletniej J. P. (1), naraziła M. S. (1) oraz małoletnią J. P. (1) na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu,

tj. o czyn z art. 160 § 1 kk

II. w dniu 22 czerwca 2018 roku w R., wbrew przepisom Ustawy posiadała susz roślinny zaliczany do ziela konopi innych niż włókniste z grupy 1-N w ilości łącznej 0,339 g netto, przy czym czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi,

tj. o czyn z art. 62 ust. 1 i 3 Ustawy z dn. 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

1) uznaje oskarżoną M. W. za winną tego, że w dniu 11 czerwca 2018 r. w R. poprzez udostępnienie substancji niewiadomego pochodzenia M. S. (1), który zażył tą substancję, naraziła M. S. (1) na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, tj. popełnienia czynu wyczerpującego ustawowe znamiona przestępstwa z art. 160§1 kk i za czyn ten na mocy art. 160§1 kk w zw. z art. 37a kk wymierza jej karę grzywny w wysokości 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 (dwudziestu) złotych;

2) uznaje oskarżoną M. W. za winną popełnienia zarzucanego jej czynu, szczegółowo opisanego w punkcie II części wstępnej wyroku, wyczerpującego ustawowe znamiona przestępstwa z art. 62 ust. 1 i 3 Ustawy z dn. 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i za czyn ten na mocy art. 62 ust. 3 Ustawy z dn. 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierza jej karę grzywny w wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 (dwudziestu) złotych;

3) na mocy art. 85 § 1 i 2 kk, art. 86 § 1 i 2 kk łączy oskarżonej wyżej orzeczone w pkt 1 i 2 kary grzywny i wymierza jej karę łączną grzywny w wysokości 180 (stu osiemdziesięciu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 (dwudziestu) złotych;

4) na mocy art. 63 § 1 kk zalicza oskarżonej na poczet orzeczonej kary grzywny okres rzeczywistego pozbawienia wolności w tej sprawie od dnia 22 czerwca 2018r. godz. 15.20 do dnia 23 czerwca 2018 r. godz. 16.28, tj. 2 dni, przy przyjęciu że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się dwóm dziennym stawkom grzywny i uznaje karę grzywny za wykonaną do 4 (czterech) stawek dziennych;

5) na mocy art. 627 kpk, art. 633 kpk i art. 3 ustawy z dnia 23.06.1973 roku o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, na które składają się wydatki w wysokości 2.155,19 (dwóch tysięcy stu pięćdziesięciu pięciu złotych dziewiętnastu groszy) złotych oraz opłata w wysokości 360 (trzystu sześćdziesięciu) złotych.

Sędzia

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	III K 163/19	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany,	

		jeżeli czynu nie przypisano)	
1	M. W.	<p>I. w dniu 11 czerwca 2018 r. w R. poprzez udostępnienie substancji niewiadomego pochodzenia M. S. (1), który zażył tą substancję, naraziła M. S. (1) na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, tj. czyn wyczerpujący ustawowe znamiona przestępstwa z art. 160§1 kk</p> <p>II. w dniu 22 czerwca 2018 roku w R., wbrew przepisom Ustawy posiadała susz roślinny zaliczany do ziela konopi innych niż włókniste z grupy 1-N w ilości łącznej 0,339 g netto, przy czym czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi, tj. czyn z art. 62 ust. 1 i 3 Ustawy z dn. 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
1. W dniu 11 czerwca 2018 roku M. S. (1) spotkał się w R. z M. W. i nabył od niej nieustaloną substancję, tzw. dopalacz. Oskarżona nie mówiła mu co to za substancja, a jedynie, że będzie miał po niej „fajną jazdę, odlot”. Następnie M. S. (1) spotkał	<p>Zeznania M. S. (1)</p> <p>zeznania J. P. (1)</p> <p>protokół oględzin telefonu M. S. z wydrukiem wiadomości</p> <p>protokół oględzin telefonu oskarżonej</p>	<p>119-120, 294, 323-324</p> <p>157-158, 226-227,323</p> <p>4- 40</p> <p>67-68</p>	

<p>się wieczorem w C. z małoletnią wówczas J. P. (1). Zaproponował jej zapalenie tej substancji. Dziewczyna skorzystała z tej propozycji i dwa razy się zaciągnęła. M. S. (1) również zapalił tę substancję.</p>			
<p>2. Po jakimś czasie J. P. (1) zaczęła się źle czuć, nie była w stanie iść, upadła na ziemię. Było jej też bardzo zimno. M. S. (1) wezwał pogotowie. Na miejsce przyjechał też patrol policji w składzie (...). Zastali oni leżącą na trawniku J. P. (1), która była przytomna, ale kontakt z nią był znacznie utrudniony, nie potrafiła samodzielnie wstać i miała rozszerzone źrenice. Na miejscu ujawniono szklaną lufkę oraz woreczek z niewielką ilością nieustalonej substancji. J. P. (1) została zabrana do szpitala, a M. S. (1) na komisariat policji. W związku z tym, że poczuł się on źle, kręciło mu się w głowie, ponownie wezwano pogotowie i został on przewieziony do szpitala.</p>	<p>zeznania M. S. (1) zeznania J. P. (2) zeznania S. B. zeznania T. K. notatka urzędowa</p>	<p>119-120, 294, 157-158, 226-227, 293 293-294 3</p>	
<p>3. Przeprowadzone badanie chemiczne – toksykologiczne próbki krwi pobranej od J. P. (1) w dniu 12 czerwca 2018 roku o godz. 14.15 dało wynik ujemny.</p> <p>Zaś we krwi pobranej od M. S. (1) w dniu 12 czerwca 2018 roku o godzinie</p>	<p>dokumentacja medyczna dotycząca M. S. (1) i J. P. (1) opinia toksykologiczna</p>	<p>124-134, 135-156 94-101</p>	

<p>13.00 wykryto delta-9-tetrahydrokannabinol w stężeniu 3,1 ng/ml oraz kwas delta-9-tetrahydrokannabinolowy (metabolit delta-9-tetrahydrokannabinolu) w stężeniu 36,6 ng/ml.</p>			
<p>4. W dniu 22 czerwca 2018 roku funkcjonariusze Policji udali się do miejsca zamieszkania oskarżonej M. W. i dokonali przeszukania jej mieszkania. W wyniku tej czynności zabezpieczyli telefon komórkowy oskarżonej.</p> <p>Następnie dokonano przeszukania oskarżonej i ujawniono u niej kilka woreczków foliowych z suszem pochodzenia roślinnego koloru zielonego, nadto woreczek foliowy z substancją sypką koloru białego, lufkę. Wśród w/w zabezpieczonych środków znajdował się też środek odurzający, a to susz roślinny zaliczany do ziela konopi innych niż włókniste z grupy 1-N w ilości łącznej 0,339 g netto.</p>	<p>protokół przeszukania pomieszczeń mieszkalnych</p> <p>protokół przeszukania osoby</p> <p>protokół oględzin rzeczy</p> <p>opinia toksykologiczna</p>	<p>51-53</p> <p>55-57</p> <p>k. 58-60</p> <p>94-101</p>	
<p>5. Oskarżona nie była dotychczas karna</p>	<p>karta karna</p>	<p>270,304</p>	
<p>2. Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany,</p>	

		jeżeli czynu nie przypisano)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCena DOWOdów			
1.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1,2	zeznania świadka M. S. (1)	Sąd ocenił zeznania świadka jako zgodne z prawdą. Były one bowiem logiczne, spójne i konsekwentne. Świadek od początku twierdził, że zakupił dopalacze od oskarżonej i poczęstował nimi J. P. (1). Zapewniał też, że środki odurzające kupował tylko od oskarżonej. Wskazywał też, że nie mówił J. P. (1) i policjantom skąd ma te substancje, ale jednocześnie przyznał, że był wtedy pod wpływem tych substancji. Dodał, że po wiadomościach sms z jego telefonu policjanci ustalili skąd ma te środki, tak mu się wydaje. Zeznał też, że w obecności J. nie kontaktował się z nikim w sprawie środków odurzających. Po odczytaniu notatki urzędowej z karty 3 świadek wskazywał, że	

pomyliło mu się wszystko i ponownie zapewnił, że środki te miał od oskarżonej. Przyznał, że w trakcie pierwszego przesłuchania przebywał w ZK, ale policjanci nic mu nie obiecywali za wskazanie M. W.. Wyjaśnił, że w czerwcu 2018 roku był w ciągu narkotykowym i potrzebował pół roku żeby to sobie poukładać. Dalej wskazał, że nie miał żadnych powodów, by obciążać M. W., a w trakcie zatrzymania go próbował chronić oskarżoną, bo wiedział, że jest powiązana z niebezpiecznymi ludźmi. Próbował ją chronić żeby jej ludzie go nie dopadli.

Natomiast świadek twierdził, że jego zdaniem nie postawiono mu zarzutu w związku z tą sprawą, bo wezwał pogotowie i robił wszystko żeby pomóc. Tymczasem sąd z urzędu posiada wiedzę, że M. S. (1) został skazany za czyn z art. 160§1 kk. Swoje twierdzenia świadek podtrzymał w czasie konfrontacji z J. P. (1). Jak już wskazano, sąd dał wiarę zeznaniom M. S. (1), który konsekwentnie wskazywał oskarżoną jaką osobę, od której nabył dopalacze. Faktem jest, że w dacie zdarzenia był on w ciągu narkotycznym, stąd pewnych kwestii mógł nie pamiętać, jednak odnośnie dostawcy środków odurzających

		<p>świadek był stanowczy, a jego zeznania niezmiennie. Sąd zważył też, że świadek nie miał żadnych powodów, by bezpodstawnie obciążać oskarżaną, a jego tłumaczenia, że w trakcie zdarzenia wskazywał jakiegoś mężczyznę, gdyż obawiał się osób, w towarzystwie których przebywa oskarżona, sąd ocenił jako szczere. Na prawdziwość twierdzeń M. S. (1) wskazuje też treść wiadomości sms, jakie wymieniał z oskarżoną.</p>	
2	<p>częściowo Zeznania świadka J. P. (1)</p>	<p>Sąd dał wiarę świadkowi co do tego, że spotkała się w nocy z M. S. (1) i zapaliła dopalacz, który ten przyniósł ze sobą. Prawdą jest też, że po zaciągnięciu się tą substancją świadek poczuła się źle, a M. S. (1) wezwał pogotowie, które następnie zawiozło ją do szpitala. Powyższe okoliczności są bezsporne i wynikają z pozostałego materiału dowodowego. Sąd za wiarygodne uznał też twierdzenia świadka złożone w postępowaniu przygotowawczym, że nie wie od kogo M. S. (1) nabył te środki. M. mówił jej, że ta osoba, która sprzedała mu dopalacze, mieszka w R. na N.. W powyższym zakresie zeznania świadka były logiczne i korespondowały z pozostałym materiałem</p>	

		dowodowym zebranych w aktach sprawy.	
2	zeznania świadka S. B.	Sąd ocenił zeznania świadka jako szczerze i wiarygodne. Korespondowały one z pozostałym materiałem dowodnym w sprawie. Świadek uściślił informację zawartą w notatce urzędowej, że w trakcie interwencji zabezpieczono jedną lufkę i jeden woreczek strunowy. Nie pamiętał natomiast, czy M. S. (1) i J. P. (1) mówili skąd mieli środki odurzające.	
2	Zeznania świadka T. K.	Zeznania świadka sąd ocenił jako wiarygodne, choć nie pamiętał on szczegółów zdarzenia. Nie pamiętał czy zastane osoby mówiły skąd miały środki odurzające oraz nie pamiętał czy przy osobach ujawniono jakieś środki odurzające i lufkę. Mimo ogólności sąd ocenił zeznania świadka jako szczerze i logiczne, korespondujące z pozostałym materiałem dowodowym. Świadek ten jako funkcjonariusz policji nie miał żadnych powodów, by zeznawać niezgodnie z prawdą.	
1	Protokół oględzin telefonu komórkowego zatrzymanego od M. S. (1)	dokument sporządzony zgodnie z przepisami, brak podstaw do jego kwestionowania	

4	Protokół przeszukania mieszkania M. W.	dokument sporządzony zgodnie z przepisami, brak podstaw do jego kwestionowania	
4	protokół przeszukania osoby M. W.	dokument sporządzony zgodnie z przepisami, brak podstaw do jego kwestionowania, potwierdza, że przy oskarżonej znaleziono różne substancje, w tym środki odurzające	
4	protokół oględzin rzeczy zabezpieczonych w trakcie przeszukania M. W.	dokument sporządzony zgodnie z przepisami, brak podstaw do jego kwestionowania	
1	protokół oględzin telefonu komórkowego należącego do M. W.	dokument sporządzony zgodnie z przepisami, brak podstaw do jego kwestionowania	
5	karta karna	dokument urzędowy potwierdzający, że oskarżona nie była uprzednio karana	
3	opinia toksykologiczna	Sąd ocenił opinię jako rzetelną, jasną i logiczną. Biegli sądowi wypowiedzieli się co do składu zabezpieczonych od oskarżonej substancji, co do substancji zabezpieczonej od M. S. (1) oraz co do zawartości substancji niedozwolonych w próbkach krwi pobranych od M. S. (1) i J. P. (1). Sąd nie dostrzegł żadnych powodów, by opinię biegłych kwestionować.	

4	postanowienie w przedmiocie dowodów rzeczowych	wskazuje jakie przedmioty zostały uznane za dowody rzeczowe w sprawie	
3	dokumentacja lekarska dot. M. S. (1)	brak podstaw do jej kwestionowania	
3	dokumentacja lekarska dot. J. P. (1)	brak podstaw do jej kwestionowania	
2	Notatka urzędowa	dokument sporządzony zgodnie z przepisami, brak podstaw do jego kwestionowania, nadto S. B. i T. K. potwierdzili okoliczności, o których mowa w notatce	
<p>1.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
	wyjaśnienia oskarżonej M. W.	Oskarżona w toku postępowania konsekwentnie nie przyznawała się do popełnienia zarzucanych jej czynów i odmówiła składania wyjaśnień. W świetle zgromadzonego materiału dowodowego, przede wszystkim zeznań świadka M. S. (1) oraz protokołu przeszukania osoby, sąd uznał twierdzenia oskarżonej za gołosłowną linię obrony zmierzającą do uniknięcia	

		<p>odpowiedzialności karnej. Wskazać też należy, że u oskarżonej znaleziono taką ilość różnych substancji psychotropowych, która wskazuje na to, że oskarżona nie posiada ich na własny użytek, ale w celu ich sprzedaży.</p>	
	częściowo zeznania świadka J. P. (1)	<p>Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka złożonym na pierwszej rozprawie, kiedy to twierdziła, że M. S. (1) zakupił dopalacze od mężczyzny, że słyszała ich telefoniczną rozmowę i męski głos w słuchawce. Niewiarygodne też są twierdzenia świadka, że M. S. (1) mówił jej, że zawsze brał środki odurzające od tego chłopaka. Powyższe pozostaje w sprzeczności z wiarygodnym i niezmiennymi zeznaniami M. S. (1). Nadto, co istotne, w trakcie kolejnego przesłuchania, podczas konfrontacji z M. S. (1), zeznała ona, że nie mówił on skąd ma dopalacze i przy niej do nikogo nie dzwonił, a ona jest tego pewna. Po odczytaniu jej wcześniejszych zeznań próbowała się tłumaczyć, że jest zestresowana, a było tak, że M. rozmawiał przez telefon, a ona słyszała męski głos. Jak już wskazano, sąd uznał zeznania świadka złożone na pierwszym terminie rozprawy za niezgodne z prawdą. Pozostają one</p>	

		bowiem w sprzeczności z pozostałym materiałem dowodowym w sprawie, w tym z zeznaniami M. S. (1). Nadto J. P. (1) nie była w swych twierdzeniach konsekwentna, zmieniała je, być może w obawie przed oskarżoną.	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	1.3. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1,2	M. W.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Sąd nie miał wątpliwości, że oskarżona dopuściła się zarzucanych jej czynów z art. 160§ 1kk i z art. 62 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.</p> <p>M. W. w dniu 11 czerwca w R. poprzez udostępnienie substancji niewiadomego pochodzenia M. S. (1), który zażył tę substancję, naraziła go na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu. Sąd zmienił opis czynu zarzucanego oskarżonej przez wyeliminowanie</p>			

stwierdzenia, że oskarżona naraziła również J. P. (1) na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu. Z materiału dowodowego nie wynika bowiem, aby oskarżona miała wiedzę o tym, że dostarczona przez nią M. S. (1) substancja zostanie udzielona również J. P. (1).

Zachowanie M. W. bez wątplenia wyczerpało znamiona występkę z art. 160§1 kk. Jak wskazał Sąd Apelacyjny w Łodzi w wyroku z dnia 10 lipca 2018 roku w sprawie II Aka 143/18 „w przepisie art. 165 § 1 pkt 2 k.k. odwołano się do szkodliwych dla zdrowia substancji, które mogą stanowić m.in. przedmiot transakcji handlowej i wtedy chodzi o samą substancję, a nie o treści zawarte na jej opakowaniu. Ustawodawca jednoznacznie wskazał, że istotne są w ocenie prawnokarnej właściwości określonej substancji. U podstaw kryminalizacji wyrobu i wprowadzania do obrotu szkodliwych dla zdrowia substancji legło bowiem niebezpieczeństwo, jakie może spowodować obrót tymi substancjami na szeroką skalę (wobec "wielu osób"). **W wypadku zaś, gdy szkodliwa substancja może skutkować**

**sprowadzeniem
niebezpieczeństwa dla
zdrowia lub życia
mniejszej liczby osób
(osoby) wówczas
należy rozważyć
odpowiedzialność
prawną danej osoby
na płaszczyźnie
przede wszystkim art.
160 § 1 k.k.”**

Niewątpliwie też na skutek zachowania oskarżonej M. S. (1) został narażony na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu. Jak powszechnie wiadomo dopalacze to substancje o różnym, często nieustalonym składzie, których zażycie wielokrotnie doprowadziło do śmierci osób zażywających te substancje.

Jak wynika z opinii toksykologicznej metabolizm syntetycznych kannabinoidów w organizmie ludzkim jest bardzo szybki, możliwość oznaczenia tych substancji we krwi istnieje do kilku godzin od zażycia. Dlatego też we krwi pobranej od J. P. (1) mogło nie być w/w substancji, mogła zostać do tego czasu wyeliminowana i niemożliwa do oznaczenia.

Niewątpliwie też oskarżona dopuściła się drugiego z zarzucanych jej czynów, a mianowicie w dniu 22 czerwca 2018

roku, wbrew przepisom Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, posiadała susz roślinny zaliczany do ziela konopi innych niż włókniste z grupy 1-N w ilości łącznej 0,339 g netto. Czyn ten stanowił wypadek mniejszej wagi z art. 62 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

Sąd nie miał również wątpliwości przypisując oskarżonej winę, albowiem jest ona osobą dorosłą i w pełni poczytalną. W chwili popełnienia zarzucanych jej czynów oskarżona nie znajdowała się w sytuacji ograniczającej możliwość postąpienia zgodnie z prawem.

W tych okolicznościach zasadnym jest zatem postawienie oskarżonej zarzutu, że mimo możliwości wyboru postępowania nie dała ona posłuchu normie prawnej. Nadto należy wskazać, że oskarżona, jako osoba w pełni zdolna do rozpoznania znaczenia swojego czynu i do pokierowania swoim postępowaniem umyślnie nie zastosowała się do podstawowych zasad współżycia społecznego służących poszanowaniu dóbr chronionych prawem. Oskarżona świadoma szkodliwości substancji udostępniła ją M. S. (1), nadto

posiadała susz roślinny zaliczany do ziela konopi innych niż włókniste i dopuściła się popełnienia przypisanych jej czynów, pomimo tego, że miała zdolność oraz realną i wymagalną możliwość dokonania innego wyboru.

Równocześnie stopień społecznej szkodliwości każdego z czynów przypisanych oskarżonej należy określić również jako znaczny. Świadczy o tym przede wszystkim rodzaj naruszonych przypisanymi jej czynami dóbr jakimi są życie i zdrowie ludzkie co do pierwszego czynu. Przedmiotem zaś ochrony przepisu art. 62 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii jest życie i zdrowie publiczne, jak również życie i zdrowie konkretnej osoby.

#	1.4. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięzłe o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	1.5. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach			

warunkowego umorzenia postępowania			
#	1.6. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	1.7. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
M. W.	1,2 3 4	1,2	Wymierzając zaś oskarżonej kary jednostkowe sąd miał na względzie to, aby nie przewyższały one stopnia społecznej szkodliwości przypisanych jej czynów i jednocześnie były adekwatne do stopnia jej winy, oraz by orzeczone kary uwzględniały całą karygodność zachowania się oskarżonej. Sąd brał pod uwagę również

motywację i sposób zachowania się oskarżonej w trakcie oraz po dokonaniu przypisanych jej czynów, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstw przez nią popełnionych, jak i jej właściwości oraz warunki osobiste. Na korzyść oskarżonej sąd poczytał fakt jej uprzedniej niekaralności.

Mając powyższe na uwadze sąd wymierzył oskarżonej za pierwszy z przypisanych jej czynów karę grzywny w wysokości 150 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 złotych, zaś za drugi czyn wymierzył jej karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 złotych. W ocenie sądu tak określone ilości stawek dziennych grzywny odpowiadają stopniowi naganności czynów przypisanych oskarżonej. Natomiast określając wysokości stawki dziennej orzeczonej kary grzywny sąd, miał na uwadze warunki osobiste, rodzinne, majątkowe oraz możliwości zarobkowe oskarżonej M. W., jak również rozmiar uszczerbku w sferze majątkowej oskarżonej, jaki tak orzeczone grzywny spowodują.

Mając na uwadze związek podmiotowo-

przedmiotowy
przestępstw, sąd
wymierzył oskarżonej karę
łącną grzywny w
wysokości 180 stawek
dziennych ustalając
wysokość jednej stawki
diennej na kwotę 20
złoty. Wymierzając karę
łącną we wskazanej
wysokości sąd kierował
się przede wszystkim
celami zapobiegawczymi
i wychowawczymi wobec
oskarżonej i potrzebą
w zakresie kształtowania
świadomości prawnej
społeczeństwa. W ocenie
sądu orzeczona zatem kara
łącną grzywny pozwoli
oskarżonej zrozumieć
naganność jej
dotychczasowego
postępowania oraz wdrożyć
ją do przestrzegania
porządku prawnego.

Na mocy art. 63 § 1
kk sąd zaliczył oskarżonej
na poczet orzeczonej
kary grzywny okres
rzeczywistego
pozbawienia wolności w
tej sprawie od dnia 22
czerwca 2018r. godz. 15.20
do dnia 23 czerwca 2018
r. godz. 16.28, tj. 2
dni, przy przyjęciu że
jeden dzień rzeczywistego
pozbawienia wolności
równa się dwóm dziennym
stawkom grzywny i uznał
karę grzywny za wykonaną
do 4 stawek dziennych.

5. *1Inne*
ROZSTRZYGNIECIA
ZAwarte w WYROKU

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
1)6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
7. KOszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
5	Na mocy art. 627 kpk, art. 633 kpk i art. 3 ustawy z dnia 23.06.1973 roku o opłatach w sprawach karnych sąd zasądził od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, na które składają się wydatki w wysokości 2.155,19 złotych oraz opłata w wysokości 360 złotych. Na wydatki składają koszty karty karnej, koszty doręczeń w postępowaniu przygotowawczym i sądowym oraz połowa kwoty kosztów za kserokopie dokumentacji		

medycznej i opinię toksykologiczną. Sąd uwzględnił bowiem, że sprawa M. W. została wyłączona do odrębnego rozpoznania ze sprawy, która dotyczyła także M. S. (1) i w tej sprawie wydana została opinia toksykologiczna dotycząca zarówno substancji zabezpieczonych u M. W. jak i zawartości niedozwolonych substancji we krwi M. S. (1) i J. P. (1). Dlatego też sąd zasądził od M. W. połowę kwoty stanowiącej wynagrodzenie za sporządzenie opinii oraz połowę kwoty kosztów sporządzenia kserokopii dokumentacji medycznej M. S. (1) i J. P. (1) uznając, że przemawiają za tym względy słuszności.

Sąd po przeanalizowaniu sytuacji rodzinnej i majątkowej oskarżonej uznał bowiem, że uiszczenie wskazanych kosztów postępowania nie będzie dla niej zbyt uciążliwe, a ponadto jak bez wątpliwości ustalono, to sama oskarżona, swoim nagannym zachowaniem zainicjowała niniejsze postępowanie karne, a tym samym opisane powyżej koszty z nim związane, które powinna ponieść.

6. 1Podpis